

ชื่อวิทยานิพนธ์

การศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะ
สภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในโรงพยาบาลศรีนครินทร์
จังหวัดขอนแก่น

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวลำไย แสงบาว

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ไชยพันธุ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภกตยา แสงเจริญ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สมพงษ์ พันธุ์รัตน์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของ
หญิงตั้งครรภ์ ที่มีลักษณะสภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์
จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงตั้งครรภ์ อายุครรภ์ 28-40 สัปดาห์ มาฝากครรภ์ใน
โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2537 ถึงวันที่
31 กรกฎาคม 2537 จำนวน 200 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดัดแปลงมาจากแบบ
วัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนิตยา (2531) หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาช (Chronbach) ได้
0.85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

หญิงตั้งครรภ์มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง โดยหญิงตั้งครรภ์มีการใช้พฤติกรรมการเผชิญปัญหานี้เน้นการแก้ปัญหาสูงกว่าการใช้พฤติกรรมการเผชิญปัญหานี้เน้นด้านอารมณ์ ทั้งนี้พบว่า

1. หญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุ 20-24 ปี มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงสุด และหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาต่ำสุดในกลุ่ม
2. หญิงตั้งครรภ์ที่มีอาชีพรับราชการมีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงสุด และหญิงตั้งครรภ์ที่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้าง มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาต่ำสุดในกลุ่ม
3. หญิงตั้งครรภ์ที่มีรายได้น้อยกว่า 6,001 บาทต่อเดือน มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงสุด และหญิงตั้งครรภ์ที่มีรายได้มากกว่า 2001 บาทต่อเดือน มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาต่ำสุดในกลุ่ม
4. หญิงตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษาปริญญา มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงสุด และหญิงตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษา ป.1-ป.6 มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาต่ำสุดในกลุ่ม
5. หญิงตั้งครรภ์ที่มีลักษณะครอบครัวอยู่ในครอบครัวเดี่ยว มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงกว่า
6. หญิงตั้งครรภ์ที่มีการวางแผนการตั้งครรภ์ไว้ล่วงหน้า มีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูงกว่า

Thesis Title : A Study of Coping Behavior of the Pregnant
Women with Different Personal Status at
Srinagarind Hospital in Khon Kaen Province

Author : Miss Lumyai Sabangban

Thesis Advisory Committee

..... *Ganjana Chaiyapan* Chairman
(Assistant Professor Dr. Ganjana Chaiyapan)

..... *Kritaya Sawang*
(Assistant Professor Kritaya Sawangcharorn)

..... *Sompong Panturat*
(Archarn Sompong Panturat)

Abstract

The Purpose of this research was to study the
Coping behavior of the Pregnant Women with Different
Personal Status at Srinagarind Hospital in Khon Kaen
Province.

Subjects were 200 pregnant women collected data since
1 July 1994 to 31 July 1994. The Sampling method was
Purposive Random Sampling technique. The instrument was a
questionnaire which adapted from the coping behavior scale
of's Nitaya with had Reliability by Cronbarch Alpha -
Coefficient 0.85

The data were analyzed by using the Mean and Standard Deviation.

The Results were : Pregnant women showed middle to high level of Coping behavior and showed higher level of problem focused coping behavior than emotional focused coping behavior.

1. Pregnant women who were 20-24 years old showed the most level of coping behavior and the pregnant women who were less than 20 years old showed the lowest level in group.

2. Pregnant women who work as government officer showed the highest level of Coping behavior and the pregnant women who work as farmers and employees showed the lowest level in group.

3. Pregnant women who received salary more than 6000 baht per month showed the highest level of Coping behavior and pregnant women who received salary less than 2001 baht per month showed the lowest level in group.

4. Pregnant women who graduated as bachelor showed the highest level of coping behavior and pregnant women who graduated pratom suksa 1 to pratom suksa 6 showed the lowest level in group.

5. Pregnant women who live in single-family showed higher level of coping behavior.

6. Pregnant women who had family planning showed higher level of coping behavior.